

Sygn. akt II CSK 67/09

WYROK
W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 lipca 2009 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Helena Ciepła (przewodniczący)

SSN Stanisław Dąbrowski

SSN Antoni Górski (sprawozdawca)

w sprawie z powództwa Z. P.

przeciwko Spółdzielni Mieszkaniowej „P.” w S.

o ustalenie i zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym

w Izbie Cywilnej w dniu 10 lipca 2009 r.,

skargi kasacyjnej powoda od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 14 listopada 2007 r.,

oddala skargę kasacyjną.

Uzasadnienie

Powód wnosił o ustalenie, że z chwilą wejścia w życie ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o spółdzielniach mieszkaniowych (Dz. U. z 2001 r. Nr 4, poz. 27) przysługujące mu roszczenie o przydział spółdzielczego własnościowego prawa do lokalu przekształciło się w roszczenie o ustanowienie odrębnej własności lokalu oraz zasądzenia kwoty 75. 000 zł. z tytułu niewydania mu w czas przydziału obejmującego odrębną własność tego lokalu.

Wyrokiem z dnia 23 lutego 2007 r. Sąd Okręgowy w S. oddalił powództwo. Ustalił, że zarząd pozwanej Spółdzielni wydał decyzję o przydziale powodowi spółdzielczego własnościowego prawa do lokalu w dniu 21 kwietnia 2001 r., a więc na osiem miesięcy przed uchwaleniem powoływanej przez powoda ustawy. Decyzja o przydziale nie została powodowi doręczona, gdyż ten zalegał z dopłatą końcowej raty wkładu budowlanego, którego wysokość ustalona została po zakończeniu procesu inwestycyjnego, jednakże powód zamieszkał w spornym lokalu i mieszka w nim dotychczas. W tej sytuacji jego roszczenie o ustalenie jest bezpodstawne i podlegało oddaleniu. Nieuzasadnione jest także roszczenie o zapłatę 75.000 zł., gdyż powód nie wykazał, aby należały mu się jakiegokolwiek wierzytelności od pozwanej Spółdzielni.

Apelacja powoda od tego rozstrzygnięcia została oddalona wyrokiem Sądu Apelacyjnego z dnia 14 listopada 2007 r. Sąd ten uznał przede wszystkim, iż powód nie ma interesu prawnego w dochodzeniu roszczenia o ustalenie, że z mocy ustawy przysługuje mu ekspektatywa odrębnej własności lokalu, skoro miał możliwość wystąpienia od razu z żądaniem zobowiązania pozwanej Spółdzielni do złożenia oświadczenia woli o ustanowieniu na jego rzecz odrębnej własności tego lokalu. Niezależnie zatem od argumentacji zawartej w uzasadnieniu orzeczenia Sądu I-ej Instancji, roszczenie to podlegało oddaleniu z przyczyny braku interesu prawnego do jego zgłoszenia. Jednocześnie Sąd Apelacyjny potwierdził prawidłowość oceny Sądu Okręgowego co do braku jakichkolwiek merytorycznych podstaw domagania się przez powoda zasądzenia od pozwanej kwoty 75.000 zł.

Wyrok Sądu Apelacyjnego zakwestionował skargą kasacyjną pełnomocnik powoda. Zarzucił nieważność postępowania przez naruszenie art. 77 § 8 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. Nr. 98, poz. 1070, ze zm.) – dalej „u.s.p.”, spowodowaną tym, że w rozpoznaniu tej sprawy przez Sąd Apelacyjny brał udział sędzia sądu okręgowego, którego delegował Prezes Sądu Apelacyjnego bez uzyskania zgody Kolegium Sądu na tę delegację. Na tej podstawie wniósł o uchylenie skarżonego orzeczenia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarżący kwestionuje prawne umocowanie Sędziego Sądu Okręgowego w K. - C. P. do orzekania w składzie Sądu Apelacyjnego w niniejszej sprawie w dniu 14 listopada 2007 r., zarzucając, że delegowanie tego sędziego przez Prezesa Sądu Apelacyjnego odbyło się z pominięciem zgody Kolegium Sądu, wymaganej w art. 77 § 8 u.s.p. Przeczy temu nadesłana na żądanie Sądu Najwyższego treść wyciągu z protokołu posiedzenia Kolegium Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 23 października, z której wynika, że Kolegium to postanowiło m. in. zaopiniować pozytywnie wniosek Prezesa Sądu Apelacyjnego o delegowanie w dniu 14 listopada 2007 r. Sędziego S.O. w K. - C. P. do orzekania w Sądzie Apelacyjnym w Wydziale I Cywilnym. Tak więc zgłoszony w skardze kasacyjnej zarzut jest zupełnie bezpodstawny i kwalifikuje się do potraktowania jako przejaw niefrasobliwości formułującego go autora, co źle świadczy o jego profesjonalizmie. W orzecznictwie przyjmuje się bowiem (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 20 lipca 2007 r. I CSK 201/07, niepubl.), że sam fakt braku w aktach sprawy dokumentacji dotyczącej delegacji sędziego do orzekania w sądzie wyższej instancji nie stanowi wystarczającej podstawy do stwierdzenia, że skład sądu, w którym uczestniczył delegowany sędzia, był sprzeczny z przepisami prawa (art. 379 pkt k.p.c.). Dokumentacja taka powinna być dołączona tylko w razie istnienia wątpliwości co do prawidłowości delegacji, a tej nie miał sam powód, który w piśmie procesowym z dnia 31 marca 2008 r. stanowczo sprzeciwił się zarzutowi sformułowanemu przez reprezentującego go z urzędu adwokata.

W tym stanie rzeczy skarga kasacyjna podlegała oddaleniu na podstawie art. 398¹⁴ k.p.c., jako oczywiście bezpodstawna.